

آفریقا؛ کشتار هولناک ایدز و توطئه سکوت

در سال ۱۹۹۱، جهانگردی که به کشور اوگاندا می‌رفت به سادگی می‌توانست جهنم مجسم و اردوگاه‌های واقعی مرگ را به چشم ببیند. کافی بود اتومبیلی کرایه کنید و از «کامپالا» - پایتخت کشور - به منطقه «داکایی» در جنوب کشور برانید و غوغای شیوع ایدز در این منطقه را مشاهده کنید. شما در این جا گام به حریمی می‌گذارید که دنیایی است هولناک از عارضه‌ای مصیبت‌بار که دامنگیر بخشی از بشریت است. مردی که تنها اسکلتی از او باقی مانده است به کلیه‌ای پناه برده که کالبد استخوانی او را به زحمت در خود جای می‌دهد. مادر بزرگی تکیده چهارپسر و چهاردختر خود را از دست داده با بیست نوه خود در دخمه‌ای که نه آب دارد و نه برق زندگی نکبت‌باری را می‌گذرانند. کودکی نحیف که به ویروس اچ.آی.وی (عامل بیماری ایدز) آلوده شده است، در ترکیب از اشک و مدفوع خود غوطه‌ور است و مرگ مادرش را که او هم به این بیماری مبتلا است، نظاره می‌کند. این تراژدی در سرتاسر محله‌ای که همه ساکنان آن مبتلا به ایدز هستند حکمفرماست. اعلامیه‌های هشدار در پرهیز از بیماری به وسیله یونیسف (سازمان حمایت از کودکان سازمان ملل) بر در و دیوار این محله دیده می‌شود. یک پژوهش یونیسف در ۱۰ کشور شبه صحرای آفریقا نشان می‌دهد که در طول سال‌های دهه ۱۹۹۰ بالغ بر پنج و نیم میلیون کودک مادران خود را بر اثر ابتلاء به بیماری ایدز از دست داده‌اند. کارشناسان هشدار می‌دهند که بسیاری از جوامع میلیونی آفریقا که در گذشته در معرض بیماری جذام بوده‌اند اینک در بحرانی عمیق از هجوم بیماری ایدز دست و پا می‌زنند.

مرگ و میر جهانی بر اثر بیماری ایدز تنها در سال گذشته رقم دو میلیون و ششصد هزار نفر را تشکیل می‌داد که بیش از ۸۵ درصد آن در قاره آفریقا بوده است. تنها در سال ۱۹۹۹ حدود پنج میلیون و ششصد هزار نفر که اکثر آنها آفریقایی هستند به ویروس اچ.آی.وی



این کودکان هم پدر و مادرشان را از دست داده‌اند و هم خود به ایدز آلوده هستند.

است بیماری ایدز بزرگ‌ترین عامل نسل‌کشی شناخته شده است. خانواده‌ها یکی پس از دیگری نابود می‌شوند و نیروی کار قاره به سرعت روبه اضمحلال است. بیماری ایدز به دلیل بی‌ثباتی اجتماعی و از طریق کارگران مهاجر، آوارگان و پناهندگان ناشی از جنگ‌های محلی و زبانی که بر اثر فقر مفرط تن به فحشا می‌دهند سرتاسر قاره سیاه را آلوده کرده است. عوامل فرهنگی نیز نقش مهمی در این گسترش دارند، خرافات و موهوم‌پرستی که بر بسیاری از جوامع آفریقا حکمفرماست بهترین راه درمان ایدز با مصاحبت یا دوشیزه‌ای باکره تجویز می‌کند که موجب می‌شود گروه‌های بیشتری از دوشیزگان به این بیماری آلوده شوند و بعدها آن را به دیگران منتقل کند.

شورای امنیت اقدام می‌کند

در نقاط دیگر جهان، مردم

این بیماری را به عنوان یک تراژدی انسانی پذیرفته و اکثراً از راه‌های علمی به مبارزه با آن برخاسته‌اند ولی در جوامع عقب‌افتاده و موهوم‌پرستی چون قبایل آفریقایی برای مبارزه با این بیماری هیچ راهی جز دخالت مجامع علمی جهان و تحمیل برنامه‌های پزشکی و آموزشی وجود ندارد. ریچارد هالبروک نماینده آمریکا در سازمان ملل متحد می‌گوید: «تا زمانی که از طریق همکاری با آفریقاییان و تشریح مشکلاتشان در زمینه ایدز موفق نشویم در آینده باید با مشکلاتی بسیار عمیق‌تر و خطرناک‌تر در زمینه گسترش

آلوده شده‌اند. گرچه بیماری ایدز به عنوان یک تراژدی که عامل سرایت آن شخص بیمار است شناخته شده، با این حال بسیاری از نوزادانی که با این بیماری به دنیا می‌آیند هیچ نقشی در ابتلای به آن ندارند. در پایان سال جاری (سال ۲۰۰۰) تعداد کودکان آفریقایی زیر ۱۵ سال که هم پدر و هم مادر خود بر اثر بیماری ایدز از دست خواهند داد به رقم هولناک ده میلیون و چهارصد هزار نفر خواهد رسید که ۹۰ درصد یتیمان این قاره مصیبت‌دیده را تشکیل می‌دهند.

در قاره‌ای که بلای جنگ و فقر دامنگیر آن

بیماری و سختی‌های ناشی از کنترل و مهار آن روبرو شویم»

امروز قربانیان بیماری ایدز بیشتر از قوم جهانی است. با این تفاوت که راهی برای پایان دادن به این تراژدی انسانی متصور نیست. در حالی که طول عمر در ایالات متحده در یک قرن گذشته سی سال افزایش داشته است در بسیاری جوامع آفریقایی در مورد نوزادان به صفر رسیده است؛ یعنی بسیاری از نوزادان به دلیل مبتلا بودن والدینشان به ایدز در بدو تولد جان خود را از دست می‌دهند. یک گزارش اخیر سازمان ملل پیش‌بینی می‌کند متوسط طول عمر آفریقاییان که در اواخر سال‌های ۱۹۹۰ به ۵۹ سال رسیده است در سال ۲۰۱۰ به ۴۵ سال کاهش خواهد یافت، تازه این در صورتی است که مبارزه با بیماری ایدز در آفریقا تا حدودی موفقیت کسب کند.

گفته می‌شود چنین وضعی تا حدودی در حال تغییر است. اخیراً شورای امنیت سازمان ملل مبارزه با ایدز در آفریقا را به عنوان یکی از مهم‌ترین برنامه‌های این شورا در دستور کار خود قرار داده و از سرمایه داران جهان، به ویژه آمریکاییان دعوت کرده است منابع مالی لازم برای مبارزه با ایدز در آفریقا را تأمین کنند که تا این لحظه پاسخ‌هایی مثبت هم دریافت شده است. این شورا همچنین از سبانهان آمریکا که قرابت بیشتری با آفریقاییان دارند خواسته است در سخنرانی‌های انتخاباتی خود مسأله کمک به مبارزه با ایدز در آفریقا را مطرح کنند. مطبوعات و سایر رسانه‌ها نیز در این رهگذر به کمک آمده‌اند، این رسانه‌ها که به خوبی به تأثیر و اهمیت تبلیغات تصویری آگاهی دارند و تأثیر آن را چند برابر تبلیغات گفتاری و نوشتاری می‌دانند به انعکاس مناظر هولناکی که در آفریقا اتفاق می‌افتد پرداخته‌اند؛ تصاویری از صفوف طولانی آفریقاییان که در گورستان‌ها در انتظار نوبت برای دفن افراد خانواده خود که بر اثر بیماری ایدز درگذشته‌اند، فعالیت‌های گورستانی که ۲۴ ساعت شبانه‌روز و هفت روز هفته ادامه دارد. «گادفری سیکیا» یک مقام برنامه‌های توسعه سازمان ملل در ژنو می‌گوید: «تعداد قربانیان آن قدر زیاد است که تهیه کفن به صورت کسب و کاری پرسود درآمده است، شما بدون آن که یک اپیدمیولوژیست

(متخصص بیماری‌های عفونی مسری) باشید می‌توانید همه زوایای این تراژدی را به چشم ببینید»

کارکنان قبرستان‌ها هفت روز هفته را ۲۴ ساعته کار می‌کنند، اما باز هم نمی‌توانند تمام قربانیان ایدز را به خاک سپارند.

بسیاری از جهانگردانی که از آفریقا باز می‌گردند با مشاهده مناظری در کشورهای این قاره دچار نوعی سرخوردگی شده‌اند. یک کشیش کاتولیک پس از بازگشت از آفریقا گفته است: «منظره یتیمان مبتلا به ایدز، والدینی که بر اثر ابتلا به بیماری قدرت کوچک‌ترین حرکتی ندارند و به ناچار فرزندانشان را به حال خود رها می‌کنند دل هر انسانی را به درد می‌آورد.» یک سیاستمدار آمریکایی نیز که سفری به آفریقا داشته است می‌گوید: «این سفر واقعیت زشت چهره‌های آلوده به ایدز، بدن‌های نیمه‌جان، انسان‌هایی که در گوشه و کنار در حال تسلیم به مرگ هستند، یتیمانی که جایی برای خوابیدن ندارند و به ناچار در کتج خیابان شب را به صبح می‌رسانند آن چنان او را تحت تأثیر قرار داده که آرزو کرده است به جای درگیر بودن در جهان سیاست یک روحانی بود.»

بزشکان می‌گویند با سطح بهداشتی که در آفریقا وجود دارد درمان دارویی مبتلایان به بیماری ایدز غیرممکن است و تنها راه مبارزه با این پدیده مصیبت بار را اجرای برنامه‌های

زیربنایی که نیاز به بودجه‌های نامتعارف و نسبتاً هنگفت آموزشی دارد، می‌دانند. اما سیاستمداران می‌گویند هیچ برنامه آموزشی بدون آنکه رهبران آفریقایی آن را بپذیرند، آن را در اولویت قرار دهند و منابع مالی تخصیص داده شده به آن را حیث و میل نکنند قابل اجرا نیست.

در یازدهمین کنفرانس بین‌المللی ایدز که سپتامبر گذشته در «لوزاکا» پایتخت زامبیا تشکیل شد هیچ‌یک از رهبران آفریقایی شرکت نکردند. فعالان مبارزه با ایدز رهبران آفریقایی را متهم می‌کنند که با در پیش گرفتن سیاست «توطئه سکوت» مانع از کمک‌های جهانی به قربانیان ایدز در آفریقا می‌شوند. در میان رهبران آفریقایی تعداد معدودی به اهمیت مسأله آگاهی دارند. «نلسون ماندلا» در طول زمامداری خود فعالیت‌های وسیعی را در زمینه مبارزه با ایدز به مرحله اجرا گذاشت و جانشین او «تبو اومباکی» اخیراً یک برنامه پنجساله مبارزه با ایدز را اعلام کرده است. یوری موسونی رییس جمهوری اوگاندا به عنوان شخصیتی پیشگام در این زمینه برنامه‌های آموزشی عمومی و جنسی، آزمایش‌های داوطلبانه و ایجاد هسته‌های خدمات مشاوره‌ای را به اجرا گذاشته است. نتیجه اجرای این برنامه کاهش عمده مبتلایان به ایدز در اوگاندا از ۱۵ درصد جمعیت به ۹/۷ درصد بوده است با این حال اوگاندا با داشتن یک میلیون و یکصد هزار کودک یتیم ناشی از ایدز، مقام اول را در جهان دارد.

خطری که امروز آفریقا را همچنان تهدید می‌کند این است که مبارزه با ایدز نتواند پا به پای گسترش آن حرکت کند. دختران جوان به صورتی روزافزون بر اثر فقر به فحشا رو می‌آورند و یتیمانی که از مرگ جسته ولی همچنان به ویروس اچ‌آی‌وی آلوده‌اند افراد اطراف خود را آلوده می‌کنند. هنوز در بسیاری از جوامع آفریقایی شدت گسترش بیماری ایدز بسیار بالاتر از سال‌های ۱۹۹۰ است.

چه باید کرد؟

امروز سؤال این است که آیا می‌توان گسترش ایدز در آفریقا را متوقف ساخت و پاسخ باید این باشد که با توجه به صدماتی با این گستردگی بر جوامع آفریقایی وارد شده،

کنترل بیماری خارج از ظرفیت‌های انسانی است. ولی چنین نیست. «جوهری کاوی» یک کارشناس مسایل بهداشت آفریقا می‌گوید ما می‌دانیم که مهار گسترش اچ.آی.وی امکان پذیر است چرا که بخشی از جوامع آفریقایی که آلوده به ویروس اچ.آی.وی بوده‌اند در کنترل و مهار بیماری، موفقیت‌هایی کسب کرده‌اند. سنگال توانسته است نرخ گسترش بیماری را در رقم دو درصد جمعیت نگهدارد و اوگاندا که زمانی کانون بیماری جذام در قاره سیاه بود در سال‌های ۱۹۹۰ موفق شد نرخ گسترش بیماری را به نصف کاهش دهد. رسیدن به چنین موفقیت‌هایی، هم چندان آسان نیست و هم در جوامع مختلف فعالیت‌های متفاوت را طلب می‌کند. یک استراتژی در کشوری موفق بوده ممکن است در کشوری دیگر با شکست مواجه شود. با این حال پژوهشگران در طول دو دهه گذشته از موفقیت‌ها تجاری با ارزش کسب کرده‌اند که پاره‌ای از آنها به این شرح است:

شکستن سکوت: نخستین گام در مبارزه با این مصیبت روبرو شدن با حقایق است. تا همین اواخر تعداد اندکی از رهبران آفریقایی پذیرفتند که ایدز مشکلی دامن‌گیر ملت‌های آنها است و بنابراین سکوت را شکستند. رؤسای جمهوری زیمبابوه و کنیا مبارزه با ایدز را اقدامی عامل اعلام کرده‌اند. در سال گذشته بوتسوانا، نامیبیا و سوازیلند برنامه‌های جدیدی را برای مبارزه با گسترش ایدز اعلام کردند و به اجرا گذاشتند و چند کشور دیگر آفریقایی نیز شروع به آگاهی دادن به مردم درباره این بیماری کرده‌اند.

ارتقاء راه‌های مبارزه: مبارزه همه‌جانبه باید در جهت تغییر رفتارهایی که موجب گسترش بیماری می‌شود صورت گیرد.

اگر مشکل مردم تنها ندانستن اطلاع کافی از بیماری است، دادن اطلاعات کتبی می‌تواند منجر به مهار بیماری شود. دادن اطلاعات مربوط به گسترش بیماری از طریق روابط جنسی، فحشا و انتقال بیماری در خوابگاه‌های عمومی گرچه به کاهش گسترش بیماری کمک می‌کند ولی کافی نیست و زمانی کفایت می‌کند که با ایجاد تغییرات در رفتارهای اجتماعی همراه باشد. در اوگاندا استفاده از وسایلی که انتقال ویروس را از طریق آمیزش‌های جنسی محدود می‌کند کمک زیادی به کاهش گسترش بیماری کرده است.

تا پایان سال جاری میلادی آفریقا ۱۰/۴ میلیون یتیم کمتر از ۱۵ ساله خواهد داشت که هم پدر و هم مادر خود را به دلیل ابتلا به ایدز از دست داده‌اند.

تزریق آنتی‌بیوتیک‌های مربوطه که هم ارزان هستند و هم در دسترس اقدام کنند. تا چهل درصد از خطر آلوده شدن انسان به ویروس اچ.آی.وی کاسته می‌شود، اما با این حال آن را ریشه کن نمی‌سازد. تنها عاملی که قادر به ریشه‌کن کردن این بیماری است واکسن ضد ویروس اچ.آی.وی است که مراحل تهیه آن بسیار کند پیش می‌رود و تا این لحظه هیچ واکسن ضد ایدز وارد بازار نشده است. مشکل تهیه این واکسن همانقدر سیاسی است که فنی. در حال حاضر سالانه بالغ بر دویست میلیارد دلار در زمینه فعالیت‌های مربوط به مبارزه با بیماری ایدز در جهان هزینه می‌شود که تنها سیصد میلیون دلار آن به پژوهش اختصاص دارد. این رقم در مقایسه با هزینه‌ها بسیار ناچیز است و نباید از آن انتظار معجزه داشت.

مآخذ مجله نیوزویک - ۱۷ ژانویه ۲۰۰۰
برگردان از بخش ترجمه «گزارش»

هشدار به بانوان: متأسفانه، در آفریقا بانوان

اطلاعی بسیار اندک از سرایت بیماری ایدز از

طریق آمیزش‌های جنسی دارند و به همین دلیل پنجاه و پنج درصد از مبتلایان به بیماری ایدز در آفریقا را تشکیل می‌دهند و نرخ ابتلای آنها به بیماری ۵ الی ۶ برابر آن در مردان است، چنانچه پزشکان و دست‌اندرکاران مبارزه با ایدز موفق شدند آموزش‌های حیاتی لازم را به بانوان آفریقایی بدهند، سرعت و حجم گسترش بیماری به شدت کاهش خواهد یافت.

واکسیناسیون: بررسی‌ها نشان می‌دهد که بیماری‌های آمیزشی بدن انسان را برای پذیرش ویروس اچ.آی.وی مستعدتر می‌کند و چنانچه افراد در معرض بیماری ایدز به



مؤسسه آتش نشان

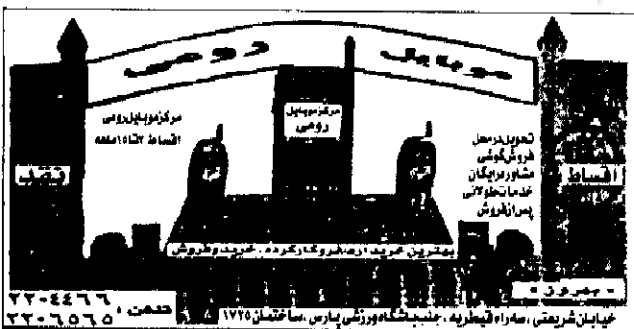
خدمات آتش نشان
لوازم آتش‌نشانی و لیچنی،
شارژ
سیستم اعلام حریق حفاظت
فردی



تولیدکننده:
اتصالات و شیرهای
آتش‌نشانی
دستگاههای کف‌ساز

نشانی: میدان انقلاب، خیابان آزادی، بعد از جمال‌زاده،
خیابان ولعصر، پلاک ۱۶۰، کد ۱۴۱۹۸
تلفن: ۵۱ - ۶۴۳۶۲۵۰ - ۶۴۳۶۲۵۱

عضو اتحادیه ماشین‌ساز و فلز تراش تهران



کارکردج چاپکرتان را دور خیابان‌ها در کاردوز نما از هر نوع که باشد
(لیزری، سوزنی، جوهر افشان، پلازما و...) قابل تراش و برش می‌باشد.
دریافت و تحویل در محل (۲۳ ساعته) سرویس، خرید و فروش
و تعمیر کلیه ماشینهای اداری (فتوکپی، پرینتر، فاکس)
۳۱۱۸۹۶۵ - ۶۲۰۴ - ۲۲۳ - ۰۹۱۱